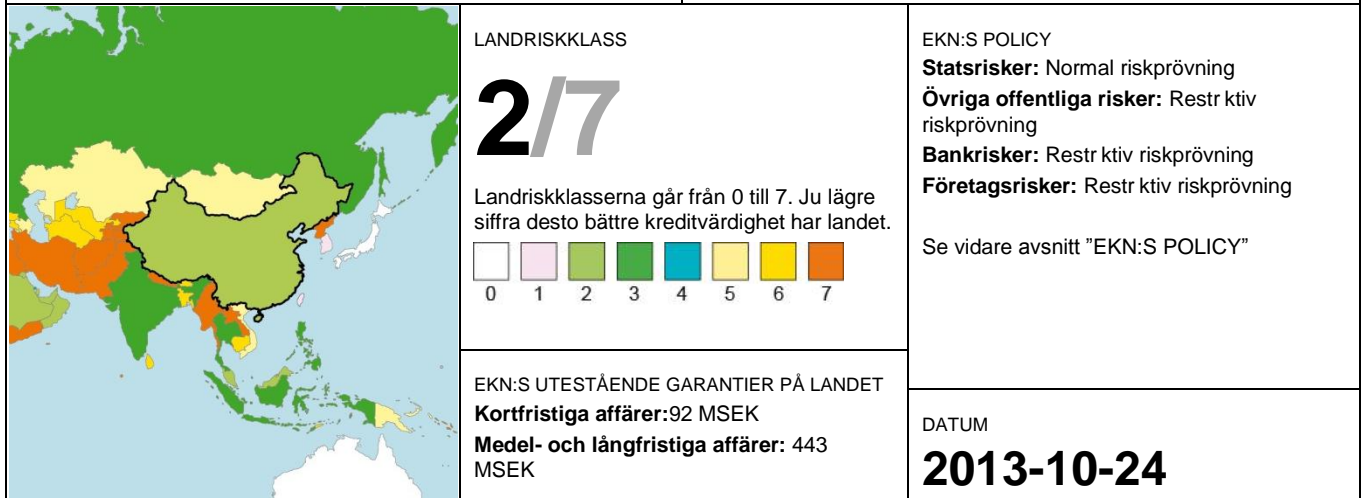

Kina

Tillväxt till priset av ökade obalanser

Kinas nya ledarskap står inför uppgiften att stävja hoten mot den finansiella stabiliteten och mot tillväxten. Efter finanskrisen har en tvärbroms i ekonomin undvikits. Tillväxten har hållits uppe med hjälp av investeringar och krediter men till priset av en växande lånebubbla och att obalanserna i ekonomin späts på. Situationen bidrar till att riskerna för en inbromsning ökar och att tillväxten växlar ner till nivåer på sex till åtta procent. Bidrar gör även den strukturella ombalanseringen som ännu är i sin linda. Att hantera denna omställning med bibehållen makrostabilitet är en stor utmaning. Positivt är att en period av upptrappad reformaktivitet är att vänta. De finansiella svagheter är i allt väsentligt inhemska och mestadels koncentrerade till sektorer som domineras av staten. Trots institutionella och strukturella svagheter kvarstår Kinas starka externposition och finansiella buffertar som viktiga styrkefaktorer när landet tar sig an utmaningarna.

STYRKOR

- Externa överskott och låg utländsk skuldsättning
- Betydande buffert i stor valutaserv och moderat offentlig skuld
- Historik av kontinuerliga reformer och fortsatt god tillväxtpotential

SVAGHETER

- Betydande snedvridningar och obalanser i den inhemska ekonomin
- Snabbt växande inhemska skuldsättning och tilltagande kreditrisker
- Brister i transparens skapar osäkerhet i bedömningen
- Brister i affärsmiljön relativt landriskklassificeringen

POLITIK

Det nya ledarskapet står inför stora utmaningar

Ledarskapskiftet är genomfört och konturerna av det nya ledarkollektivets reformagenda för de närmaste åren väntas klarna mot slutet av 2013. Den övergripande kursen i femårsplanen 2011-2015 ligger fast. Den innefattar en nedväxling av målet för långsiktig BNP-tillväxt till sju procent i samband med en successiv ombalansering av Kinas tillväxtmodell. Den konservativa ton som generalsekreterare Xi Jinping och premiärminister Li Keqiang slagit an under sin första tid vid makten förebådar knappast några politiska reformer i liberal riktning. Med en antikorrptionskampanj som förevändning pågår en utrensning inom den högsta partieliten av ett slag som inte skådats på decennier. Tillsammans med rättegången mot den före detta partitoppen Bo Xilai tyder det inte bara på att korrruptionen nått den högsta makten, men också på rivalitet mellan olika partifalanger. Det kastar en skugga över den institutionalisering av maktskiften som vuxit fram under ett par decennium. Förutom behovet att stärka partiets framtoning kan agerandet tyda på att Xi och Li är i färd att stärka sina positioner för att kunna genomdriva de känsliga reformer som krävs för att ombalansera ekonomin.

Ombalanseringen har länge varit ett ledord. En omställning till en tillväxtmodell som är mindre resursslukande och investerings- och exportberoende måste till för att säkra en mer långsiktigt hållbar tillväxt. Inhemsk efterfrågan, liksom sociala och miljömässiga hänsyn betonas och en rad reformer för att stärka hushållens inkomster och sociala skyddsnet initierades under det förra ledarskapet. På ett övergripande plan förblir dock framstegen måttliga. Inflytelserika särintressen bland lokalregeringar och i statsföretagen samt en myriad andra institutionella faktorer hämmar en omställning av rådande strukturer. Samtidigt utgör växande inkomstklyftor, miljöproblem, lokala missförhållanden och maktmissbruk källor till sociala spänningar som förefaller vara i tilltagande. En framväxande urban medelklass ställer också ökande krav på makthavarna. Den utbredda korrruptionen, inte bara inom byråkratin, men också i partieliten, har alltmer uppmärksamats de senaste åren och skapar en djupt rotad misstro mot överheten. Med ökande informationsflöden i samhället innehåller situationen frön till instabilitet. Staten förfogar likväl över en omfattande kontrollapparat som förblivit kapabel att förhindra framväxten av alternativa rörelser och att lokala incidenter sprids. Så länge tillväxten inte rubbas alltför mycket talar partiets historiska förmåga att hantera omvandlingstrycket för en bibehållen stabilitet.

EKONOMI

Marginalerna krymper när obalanserna tilltar

Såväl kinesiska tankesmedjor som IMF varnar för att hoten mot makrostabiliteten är i tilltagande. Kina uppvisar onekligen en del symptom som tenderar att förebåda finanskriser. Efter den globala finanskrisen har tillväxten i hög grad hållits uppe genom en blandning av stimulanspolitik, investeringar och krediter. Produktivitetstillväxten har sjunkit medan investeringar som andel av BNP har närmast sig höga 50 procent och krediterna i ekonomin snabbt ökat till uppskattningsvis 200 procent av BNP 2012 (cirka 130 procent 2008). Därmed har en rad sammanlänkade obalanser tilltagit. I delar av företagssektorn har överkapacitet byggts upp. Fastighetssektorn visar återkommande tendenser till överhettning. Lokalregeringarna har i sin investeringsiver ackumulerat stora skulder. Myndigheternas mångåriga balansgång mellan att stimulera tillväxt och försök att stävja obalanserna har rönt

en del framgångar. Samtidigt tilltar komplexiteten i det finansiella systemet och en växande andel finansiering förses av andra aktörer än banker i den mindre reglerade så kallade skuggbankssektorn. Därmed blir det allt svårare att från centralt håll förhindra uppbygganden av systemriskerna liksom att kontrollera kreditgivningen.

Skuldökningen har försvagat balansräkningarna i bank- och företagsektorn och hos lokalregeringar. Ekonomin har blivit mer sårbar för en inbromsning av kreditkarusellen och tillväxten. Då skulderna i allt väsentligt är inhemska och merparten av långivare och låntagare är statligt relaterade aktörer bedöms inte en extern betalningsbalans- eller valutakris vara ett troligt scenario i händelse av kris. Mer tänkbart vore att en störning utlöser en negativ spiral av stress i finanssystemet följt av en nedgång i både kreditgivning, efterfrågan, investeringar och tillväxt. I förlängningen skulle det kunna leda till en period av djupare ekonomisk avmattning. Hanteringen av skuldberget kan väntas spä på den offentliga skulden. Utifrån IMF:s och andras uppskattningar är skulden redan idag åtminstone tre till fyra gånger så hög som den officiella siffran för centralregeringens skuld (15 procent av BNP).

BNP-TILLVÄXT OCH INVESTERINGAR

Tillväxten mattas av. Investeringskvoten är mycket hög och tillförseln av nya krediter till ekonomin har årligen legat på ca 1/3 av BNP sedan 2009. Data. IMF

Det nya ledarskapet står inför uppgiften att stävja de finansiella riskerna. De har också att driva på omställningen mot effektivare resursallokering och en mer produktivitet driven tillväxt. En rad åtgärder vittnar om att de finansiella riskerna är i fokus. Trots ekonomisk avmattning behålls åtstrammingsåtgärder inom fastighetssektorn. Striktare tillsyn och reglering införs för flera segment av skuggbankssektorn och av lokalregeringars finanser. Mycket tyder på att ledarskapet är inställt på att tolerera en något lägre tillväxt – och således i det längsta avstå från större stimulansåtgärder - och att tiden är inne för att trappa upp strukturreformer även på känsligare områden som statsföretag och finanssektor.

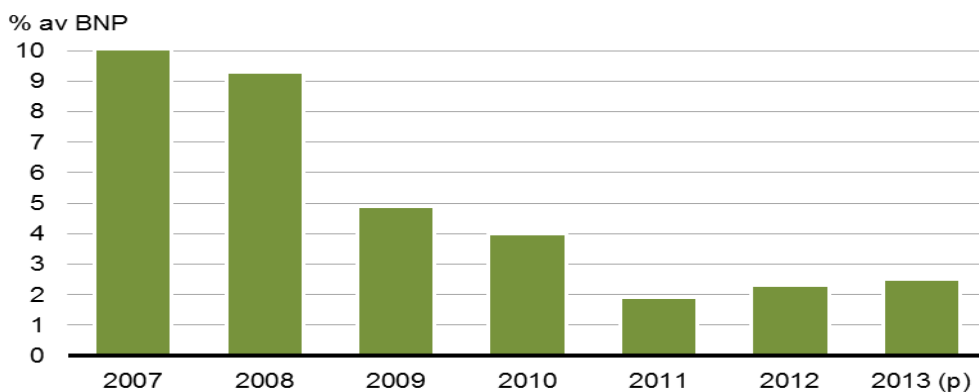
Även om sådana reformer bara kan ske gradvis talar en rad styrkefaktorer till Kinas fördel. Ett högt inhemskt sparande och stora statliga buffertar ger utrymme att parera störningar. En stadig konsumtionstillväxt och urbanisering väntas bidra som tillväxtmotorer. Ny dynamik kan frigöras om planerna förverkligas på att tillåta den privata sektorn att expandera inom till exempel tjänstesektorn. Omställningen medför risker men i huvudscenariot väntas reformprocessen undvika de värsta fallgroparna och tillväxttakten växla ned från drygt tio procent (2002-2011) mot nivåer på sex till åtta procent.

BETALNINGSBALANS OCH SKULDFRÅGOR

Kinas externposition förblir stark

Kinas export har blivit mer avancerad och diversifierad till såväl innehåll som marknader. Utvecklingsländer svarar för en växande del av exporten, för närvarande en tredjedel. Kinas kostnadsfördelar avtar i ljuset av stigande lönekostnader, ökande miljökrav och valutaappreciering. Samtidigt har Kina blivit ett globalt produktionsnav och det senaste decenniets investeringar i produktionskapacitet talar för en fortsatt betydande exportsektor. Överskotten i bytesbalansen som hållit i sig sedan 1994 har avtagit i relation till BNP. Överskotten väntas bestå, men krympa ytterligare i den mån reformer lyckas driva på ombalanseringen i ekonomin.

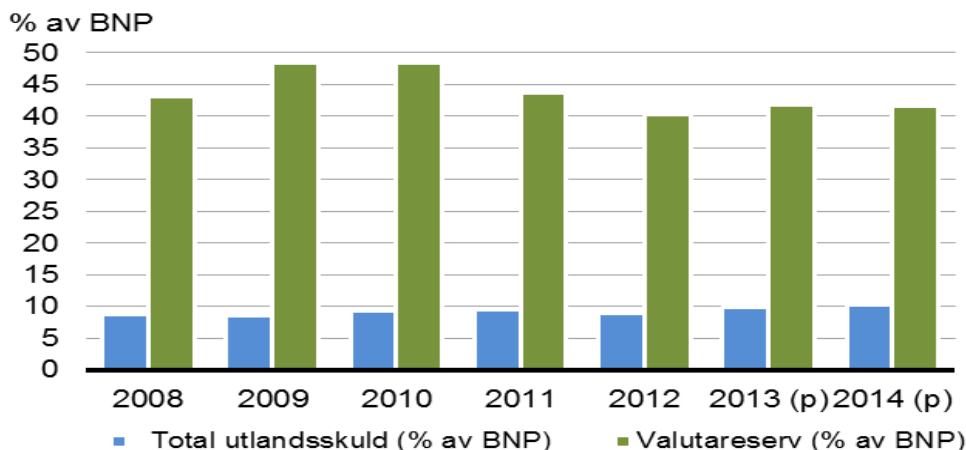
BYTESBALANSEN

Överskotten i bytesbalansen består men har minskat från kulmen 2007 Data: IMF

Kapitalbalansen fortsätter att uppvisa överskott även om kinesiska utlandsinvesteringar tilltar. Tillväxten i valutareserven dämpas troligen framöver, men reserven är mycket stor. Reservens uppgår till över 3500 miljarder US-dollar vilket motsvarar 40 procent av BNP eller fyra gånger utlandsskulden. Kina har därmed en betydande buffert för att kunna hantera störningar och de osäkerheter som följer av en tilltagande liberalisering av kapitalflödena. Sammantaget bedöms risken för betalningsbalans- eller valutakriser som begränsad på medellång sikt.

UTLANDSKULD OCH VALUTARESERV

Utlandsskulden är låg och med världens största valutareserv är Kina en stor kreditgivare till omvärlden. Data: IMF

VA LUTAPOLITIK

Valutareformer strävar på mot ökad konvertibilitet

Reformerna för att öka Renminbins (CNY) flexibilitet och konvertibilitet har accelererat under senare år. Sedan 2005, då USD-peggen övergavs, följer CNY närmast en sk *crawling peg*. Det innebär att valutan har ett snävt dagligt fluktuationsspann mot USD och med referens till en valutakorg. 2012 vidgades spannet något (till ± 1 %). Fler sådana steg är att vänta de kommande åren då en ökad flexibilitet är en viktig byggsten i reformerna av finanssystemet och valutans konvertibilitet. Sedan 2005 har CNY nominellt apprecierat med cirka 35 procent mot USD. IMF bedömer att valutan alltjämt är något undervärderad. Kinas prioriteringar kring reformer, tillväxt och sysselsättning förblir vägledande för vilken apprecieringstakt som tolereras. Givet en svag efterfrågan i omvärlden är det troligt att apprecieringstakten avtar de närmaste åren.

Även konvertibiliteten ökar successivt. Sedan 2010 har CNY internationella roll främjats genom att man tillåtit en växande volym av handelstransaktioner i CNY (12 procent av utrikeshandeln 2012). Det har skapat underlag för de offshoremarknader som etableras, först i Hong Kong och sedan i Singapore, London och Taipei. Statsobligationer i lokal valuta emitteras nu regelbundet i dessa marknader. Kina upprätthåller samtidigt ett system av kapitalkontroller som kringgärdar både portföljinflöden och kinesiska enheters externa upplåning. Selektiva liberaliseringar vidtas successivt bland annat för att underlätta återinvestering av det CNY-kapital som ackumulerats utomlands. Myndigheterna har aviserat att en färdplan mot full konvertibilitet skall utarbetas under den innevarande femårsplanen. En utökning av pågående regionala pilottest för liberalisering av finanssektorn och kapitalflöden till en frihandelszon i Shanghai har påbörjats. Således fortsätter strategin med en gradvis, om än något snabbare utveckling för att inte äventyra den finansiella stabiliteten.

EKN har ingen erfarenhet av att garantera transaktioner i lokal valuta. CNY är konvertibel för bytesbalanstransaktioner, det vill säga handel med varor och tjänster. Valutan är inte fullt konvertibel och får inte transfereras utanför landet. Kinas kapitalkontroller med tillståndskrav och kvotsystem för lån med utländska fordringsägare innebär att garantier för krediter i lokal valuta ter sig svår genomförbara. Pågående liberaliseringar kan dock förändra läget på lite sikt.

FINANSSEKTORN

Finanssektorn blir alltmer diversifierad och komplex

I takt med Kinas snabba ekonomiska utveckling fördjupas finanssektorn med en växande kapitalmarknad, penning- och interbankmarknad och ett ökande antal intermediärer och produkter. Systemet är bankdominerat men bankernas andel av nya krediter till ekonomin har fallit från 95 procent 2002 till cirka 55 procent 2013. I ett längre perspektiv är detta en positiv utveckling. På kort sikt släpar tillsyn och penningpolitiska styrmedel efter. Förskjutningen av finansiering från bankerna drivs delvis av en önskan att kringgå regleringar som begränsar finansiering till sektorer som myndigheterna anser bör kylas av. Bristerna i transparens och genomlysning i finans- och banksektorn gör det svårt att värdera riskerna. Den kraftiga kreditexpansionen och en växande men mindre genomlyst och reglerad skuggbankssektor med svåröverblickbara länkar till banksystemet gör att riskerna för finansiell instabilitet bedöms vara i tilltagande.

Det makroekonomiska läget, diversifieringen i finanssektorn och ökade kreditrisker i ekonomin innebär att en rad utmaningar väntar banksektorn. Lönsamheten pressas till följd av ränteliberalisering och ökad konkurrens om inlåning. Tillgångskvaliteten försämras troligen framöver, även om detta inte nödvändigtvis återspeglas i bankernas publika redovisning. Genom att bankernas verksamhet utvidgats från traditionell in- och utlåning blir bankerna mer exponerade för nya risker utanför kärnverksamheten. För att skydda bankerna mot systemriskerna har myndigheterna sedan 2011 infört en rad regleringar för att öka genomlysningen av skuggbankssektorn och begränsa bankernas möjligheter att lyfta bort tillgångar från balansräkningarna. Vidare har begränsningar införts på krediter till fastighetssektorn, lokalregeringar och sektorer med överkapacitet. Ett samordningsråd för tillsynsmyndigheterna i finanssektorn har nyligen inrättats. Centralbanken har också genom en sällsynt likviditetsåttstramning sommaren 2013 skickat en varningssignal till bankerna.

De främsta svagheter finns bland de mellanstora och mindre bankerna. Deras kreditexpansion har varit mer aggressiv, exponeringen mot högrisksegment och likviditetsrisker är större. På aggregerad sektornivå ser indikatorerna alltfjämt starka ut. De dåliga lånen har sjunkit till en procent av lånestocken och de dominerande storbankerna har betydande buffertar i form av god kapitalisering och förlustreserveringar. Tillsammans med statens finansiella muskler ger det utrymme att hantera den kreditsanering som är att vänta.

AFFÄRSMILJÖ

Ökande kreditrisker i ett kärvare ekonomisk klimat

Siffror från IMF visar på fallande intjäning relativt räntebördan i företagssektion sedan 2007. Analyser i marknaden anger till exempel att i ett urval på 1132 börsnoterade, icke finansiella företag understeg rörelseintäkterna räntekostnaderna hos en fjärdedel (2012). Den försämrade skuld tjänsteförmågan återspeglar en kraftigt ökad skuldsättning och en ihållande lönsamhetspress i kölvattnet på en flerårig investerings- och kreditvåg. Lönsamhetspressen beror på en kombination av stigande kostnader och prispress drivet av den överkapacitet som uppstått i rad sektorer, inte minst inom tung industri men även i t ex solpanels- och varvsindustrin. I de senare har ett par av de största börsnoterade företagen det senaste året fallerat på obligationsbetalningar eller räddats av statliga stödpaket. Finansiella svagheter rapporteras även inom bygg- och fastighetssektorn. Ökade regleringar har reducerat tillgången på banklån i dessa sektorer. Genom att skuggbankssektorn blivit en växande kanal för både finansiering och placeringar bland företag kan exponeringen öka mot både likviditetsrisker i finanssektorn och fastighetssektorn, även i till synes orelaterade industrisegment. Sammantaget bedöms den ekonomiska avmattningen och ett kärvare finansklimat öka kreditriskerna i företagssektorn.

Kreditmiljön har institutionella brister som är större än vad som brukar känneteckna länder som EKN har placerat i landriskklass 2. Kina införde en moderniserad konkurslag 2007, men konkursinstitutet används relativt sällan och utländska långgivares möjlighet att få rätt är osäker, i synnerhet när lokala politiska intressen är involverade. Det finns en lag om säkerheter. Processen för att registrera och etablera rätt i säkerheter är dock komplex och decentraliserad. Centrala register saknas. Ett antal myndigheter i olika instanser är involverade beroende på säkerhetstyp. Det råder diskrepans mellan hur olika regioners domstolar väljer att tolka lagstiftningen och prioritetsordningen förefaller oklar. Även

korruptionen inverkar på tillförlitligheten i systemet. Utvärderingar från IFC pekar på att dessa omständigheter gör systemet osäkert, tidskrävande, svårökbart och beroende av den lokala byråkratin. Slutligen är det inte ovanligt att kinesiska bolag söker finansiering via dotterbolag etablerade utomlands. Kapitalkontroller försvårar etablerandet av säkerheter i och garantier från moderbolaget i Kina. Därmed är sådana lån efterställda inhemska krediter som i regel har säkerheter, vilket bör beaktas i kreditanalysen.

SME-företag verkar många gånger utanför det officiella systemet (beskattning, bokföring med mera) vilket gör dem sårbara för myndighetsingripande och korruption. Vidare tenderar tillgången på finansiering att vara begränsad till informella kanaler med höga räntor. För större företag är gränsen mellan myndighet och näringsliv bitvis otydliga, inte minst på lokal nivå. Politiska prioriteringar och ett statligt bolags placering i den statliga hierarkin är alltför relevanta faktorer. Exempel finns på en ökad beredskap att inte stötta statsbolag, och denna trend kan väntas tillta framöver. Riskanalysen bör i allt mindre grad vila på antaganden om statsstöd. I stället krävs finansiell insyn. Tillgången till sådan är begränsad och kvaliteten varierande. Informationsbristen är särskilt påtaglig avseende SME-företag. I företagsgrupper och konglomerat är ägar- och bolagsstrukturen ofta komplexa och intransparenta. Ägar-koncentrationer till en nyckelperson eller familj är inte ovanligt, vilket då kan väcka vissa frågetecken kring styrningen. De senaste årens redovisningsskandaler relaterade till kinesiska bolag som nagelfarits av utländska investerare pekar också på informationsproblemen. Införandet av IFRS-liknande redovisningsstandard för börsnoterade företag och större statsägda företag 2007-08 (*Accounting Standard for Business Enterprises*, ABSE 2006), och andra reformer för att exempelvis utveckla obligationsmarknaden pekar i positiv riktning. Utmaningarna på det institutionella planet gör att förbättringar i praktiken sker gradvis.

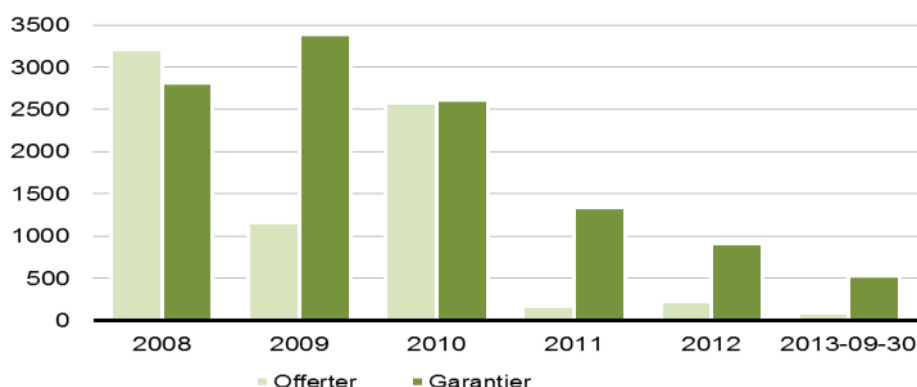
EKN:S ÅTAGANDEN

Engagemanget avtar

Trots en växande svensk export till Kina de senaste dryga tio åren har EKN:s engagemang minskat från 9,5 miljarder svenska kronor 2003 till knappt 610 MSEK i september 2013. Mycket av nedgången bedöms bero på att Kina blivit självförsörjande på många industriområden, inte minst avseende telekom och kraftutrustning som historiskt dominerat engagemanget. En ökad utflyttning av svensk produktion till Kina för lokal försäljning torde också vara en bidragande orsak. Inflödet består av SME affärer, projekt i livsmedelssektorn samt affärer där EKN garanterar bekräftade rembursar. Rembursgarantierna avser mestadels affärer i transportsektorn.

De sektorer som dominerar befintligt engagemang är kraftsektorn (57 procent), mejerisektorn (19 procent) samt transportsektorn (13 procent). Räknat efter var kreditrisken ytterst vilar står kinesiska banker som motparter i cirka 38 procent av engagemanget varav 25 procent avser längre affärer med så kallade statsnära banker. Kreditrisker på företag utgör knappt 25 procent, varav merparten är projektriskliknande affärer inom livsmedelssektorn. Säkerhetsgarantier, mestadels på statliga bolag i kraftsektorn, utgör drygt 35 procent av engagemanget.

ENGAGEMANG PER 31/12 MSEK

Inflödet av nya större affärer har avtagit och flödet finns nu mer i form av mindre och kortare affärer.

BETALNINGSERFARENHET

EKN:s betalningserfarenheter är goda. Under de gångna elva åren (2003-2013) har EKN utfärdat garantier för 8,3 miljarder svenska kronor medan skadorna uppgår till knappt 15 MSEK. Dröjsmål har förekommit i något större utsträckning sedan 2008 och då mestadels inom varvs- eller livsmedelssektorn. En viktig faktor bakom den goda erfarenheten kan vara att merparten av garantigivningen haft banker, främst statsnära storbanker, eller stora statliga bolag inom kraftsektorn som motparter. Rena företagsrisker utgör grovt uppskattat tio procent av garantivolymen under perioden. Då EKN:s skador enbart hänför sig till företagsrisker uppskattas beloppsandelen av företagsrisker som gått till skada till två procent.

EKN:s erfarenheter pekar samtidigt på att insynen avseende finanser och ägarstrukturer tenderar att vara bristfällig avseende såväl statliga bolag som privata företag. Vidare har gäldenärer vidtagit förändringar i bolags- och säkerhetsstrukturer i ingångna affärer utan att samråda med garantitagaren. Av garantigivningen utgör garantier av bekräftade rembursor med kinesiska banker som motpart cirka 17 procent. Under senare år har motparterna ofta varit ”tredje rangens” banker som är betydligt svagare än storbankerna.

Betalningserfarenheten är likväl god.

Uppgifter från andra OECD-institut stödjer denna bild. Betalningserfarenheten är överlag god. Erfarenheterna avseende privata företag, i synnerhet i den kinesiska SME-sektorn och sedan 2008, uppges däremot vara betydligt sämre utifrån uppgifter från kommersiella kreditförsäkringsgivare. I den finansiella sektorn torde man få gå tillbaka till 1990-talet för att hitta exempel då externa kreditorer drabbats.

EKN:S POLICY

EKN har haft Kina placerat i landriskklass två sedan 2003. Då uppgraderades landet från landriskklass tre och sedan dess är placeringen i linje med den klassificering som görs i samverkan med övriga OECD-länder.

För affärer med centrala statliga gäldenärer som centralbank och finansministerium har EKN inga särskilda, generella begränsningar.

Det samma gäller affärer med banker där varje affär prövas på sina egna meriter. Kreditrisken på enskilda banker skiljer sig dock väsentligt åt och en viss restriktivitet i riskbedömningen tillämpas avseende medelstora och mindre banker bland de sk *Joint Stock Commercial och City and Rural Commercial Banks*. Detta mot bakgrund av att dessa banker i regel inte torde kunna påräkna samma stöd från staten som de stora statliga bankerna, och de tenderar att vara mer exponerade mot kredit- och likviditetsrisker.

Policyn innehåller vissa restriktioner avseende andra offentliga köpare (t ex andra ministerier eller lokalregeringar) samt för företag. Vad gäller andra offentliga köpare vill EKN normalt ha stats- eller bankgarantier för sådana affärer. EKN:s mer restriktiva inställning motiveras av svårigheten att bedöma myndigheters finansiella ställning och förmåga att fullfölja ingångna kontrakt samt de rapporterade skuldfrågorna i denna sektor. Därtill medger kinesiska regleringar normalt sett inte att lokalregeringar ta upp eller garantera lån.

Även för företagsrisker har EKN en något mer restriktiv riskprövning av affären där särskild hänsyn tas till kvaliteten i den finansiella informationen. Detta har sin bakgrund i diskrepansen mellan landets starka landriskklassning och kvaliteten på affärsmiljön såsom frågor kring den finansiella genomlysningen och bristerna i det legala systemet.

OFFICIELLA LANDDATA OCH KREDITBETYG

OFFICIELLA LANDDATA	KREDITBETYG	
Yta: 9573 km ² (21 ggr Sverige)		
Folkmängd: 1350,7 miljoner (2012)		
Folkökning: 0,51 % (2007-2011)		
BNP: 8227 mrd USD 2012 (Sverige 525,7 mrd USD 2012)		
BNI/capita: 5740 USD 2012 (Sverige 56 210 USD 2012)		
	Moody's:	LANDRISK
	S&P:	STATSRISK
	Fitch:	
		Aa3
		Aa3
		AA-
		AA-
		A+
		A+

LANDANALYTIKER

EKN:s landanalytiker för Kina:

Johan Fredriksson

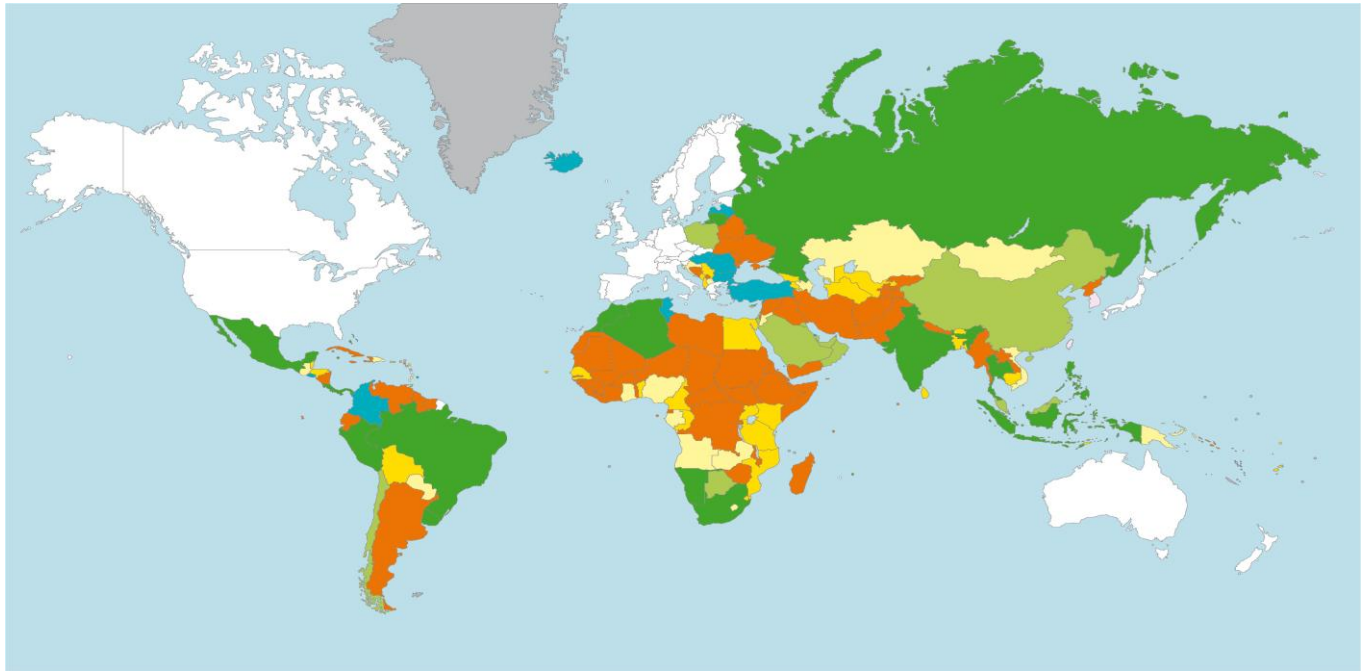
Telefon: +46-8-788 00 08

e-post: johan.fredriksson@ekn.se

ANSVARSBEGRÄNSNING

Landanalysen bygger på ett urval av källor och speglar en för EKN relevant information vid tiden för publicering. Ansvaret för hur informationen används eller tolkas vilar helt på användaren och EKN kan inte hållas ansvarig för förlust eller skada.

EKN:S SYN PÅ VÄRLDEN

Landriskklasserna går från 0 till 7.

Ju lägre siffra desto bättre kreditvärdighet har landet.

EKN – DIN SÄKERHET I EXPORTAFFÄRER

EKN är en myndighet med uppgift att främja svensk export och svenska företags internationalisering. Det gör vi genom att erbjuda garantier för betalning och finansiering, tillsammans med rådgivning om affärsstruktur och riskhantering. Våra tjänster ger dig en större säkerhet, ökad konkurrenskraft och fler möjligheter till lyckade exportaffärer.

Exportkreditnämnden

Kungsgatan 36, Box 3064, 10361 Stockholm | Tel 08-7880000 | www.ekn.se | e-post info@ekn.se